

Αποδυνάμωση

Είναι μάλλον μάταιος κόπος να ενημερωθεί κάποιος για τον επιχειρούμενο ανασχεδιασμό των πανεπιστημιακών και τεχνολογικών ιδρυμάτων. Απλώς επιχειρείται αυτοσχεδιαστικά από κάποια «Επιτροπή Γαβρόγλου» – χωρίς αρχές, κανόνες, κριτήρια, μελέτες, αξιολογήσεις, στόχους. Μια άορατη ομαδούλα μαγειρεύει σχέδια συγχωνεύσεων και σαλαμοποίησης ακαδημαϊκών τμημάτων για όλες τις επιστήμες, την έρευνα και τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Με τη νέα κακή διασπορά, μετονομασία, μεταφύτευση κατ' όνομα ανωτατοποιημένων ΑΕΙ, με αντίστοιχες εξαγγελίες παντού στην Ελλάδα, μέχρι την τελευταία κω-

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

μόπολη, ιδρύονται σχολές, τμήματα, «πανεπιστημιοποιήσεις» πάσης φύσεως, επικαλυπτόμενων αντικειμένων, ασυνάρτητου περιεχομένου σπουδών και ακόμη χαμηλότερης επιστημονικής βάσης.

Φυσικά αποσιώζει εντελώς το όραμα ανάπτυξης σύγχρονης ανώτατης παιδείας με ενδυνάμωση των τμημάτων στο επιστημονικό τους έργο και αναβάθμιση των προσφερόμενων σπουδών. Η όλη προσπάθεια μετονομασίας τμημάτων ΑΕΙ γίνεται επί το προεκλογικότερο. Χαρακτηριστικά, στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας ο Τροχός της Υπουργικής Τύχης θέλει:

α) Ίδρυση Νομικής Σχολής στην Πάτρα.

β) Συγχώνευση Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και ΑΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, μετά την απόκρουση από το εκεί Πανεπιστήμιο.

γ) Μικρή Γεωπονική Σχολή ή και Θάλασσας στην Αιτωλοακαρνανία (Αγρίνιο, Μεσολόγγι) με απορρόφηση τμημάτων του ΑΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας στο Μεσολόγγι.

δ) Κατάργηση του δυναμικού τμήματος Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων και μετονομασίας του σε Αγροτικών Πόρων.

Αντί διεύρυνσης ή αναβάθμισης με νέα βασικά αντικείμενα σπουδών Γεωπονίας, Δασοπονίας, Αγροτικής Οικονομίας, Δασολογίας, Κτηνιατρικής, Φυτοπαθολογίας, Εδαφολογίας, Αγροτικής Τεχνολογίας, Περιβαλλοντικής Διακυβέρνησης, Υδατικών Πόρων, μένουμε στο μηδέν. Λείπει το στρατηγικό Σχέδιο, η προοπτική, οδηγώντας σε μια αφυδατωμένη μικρή Σχολή, με Γεωπονία και στη γειτονική Άρτα και διάσπαρτα τμήματα Περιβάλλοντος σε Ζάκυνθο και

Εύβοια. Την ίδια στιγμή το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο γιγαντώνεται στην Πλατεία Ομονοίας Αθηνών.

Η μεγαλύτερη, ευφορότερη, γαλάζια, αγροκτηνοτροφική περιοχή της χώρας, με μια πόλη 100 χιλιάδων κατοίκων και το εμβληματικό Μεσολόγγι, εκμηδενίζονται όταν κλείνουν εν μέσω Κλιματικής Αλλαγής, περιβαλλοντικών καταστροφών και κοινωνικο-οικολογικής υπανάπτυξης το πρωτοποριακό και επιτυχημένο Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων Πατρών-Αγρινίου.

Η συγχώνευση ΑΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας και Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου μπορεί να εκληφθεί ως φάρσα, αφού επιτελούν διαφορετικούς ρόλους, στην τεχνολογική και στην ανοικτή εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Φυσικά η μεμονωμένη Νομική Σχολή στην Πάτρα με ανύπαρκτη κοινωνιολογία, πολιτικές σπουδές, ψυχολογία, κοινωνική ανθρωπολογία, απλώς αυξάνει το επιστημονικοφανές προλεταριάτο.

Η χαοτική διαδικασία συγχώνευσης ΑΕΙ, με μετονομασίες τμημάτων και εικονικές ιδρύσεις σχολών, υπονομεύει το ακαδημαϊκό δυναμικό όλης της χώρας και ιδίως της Δυτικής Ελλάδας, όταν σε ευνοημένες περιφέρειες όπως η Κρήτη, ιδρύονται ερευνητικά ινστιτούτα και τμήματα με ισχυρές χρηματοδοτήσεις σε ισχυρό πόλο έρευνας, καινοτομίας. Τα Ερευνητικά Ινστιτούτα Δυτικής Ελλάδας στεγνώνουν και η πλουσιότερη περιοχή της χώρας στερεύει.

Χωρίς επιστημονικό παραγωγικό ιστό, επαρκείς στρατηγικές RIS3, κίνητρα και πόρους για παιδεία, επιστήμη και έρευνα, παράγονται πενιχρά αποτελέσματα. Αυτές οι τυχαίραστες μικροπολιτικές συγκαλύπτουν τη μεταρρυθμιστική ανεπάρκεια στην ανώτατη παιδεία, εξατμίζουν τον διάλογο, εξαπατούν τις τοπικές κοινωνίες και εκδιώκουν τους ικανότερους. Η προχειρότητα και ο εσθθηλισμός δεν συνιστούν ιδανική μέθοδο αναδιοργάνωσης της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Χωρίς τεκμηριωμένη αξιολόγηση, ευρεία συναίνεση, υψηλή στοχοθεσία αναβάθμισης και προσέλευσης ικανού εκπαιδευτικού ερευνητικού δυναμικού επιτείνεται η τρέχουσα παρατεταμένη, καθιλωτική και αποδιοργανωτική περίοδος για τη χώρα. Η μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων και ΑΤΕΙ είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να διακυβεύεται σε ανεργάσιμα σχέδια.